

جاده قدیم قوچان هم می‌تواند در جذب گردشگر موثر باشد

ظرفیت‌های فراموش شده

ظرفیت‌های فراموش شده

شاید اگر گذرتان به این محدوده منطقه ما افتاده باشد، نگاهی گذرا به آن داشته‌اید و غیر از مشاغل مزاحم و زمین‌های رها شده چیزی در آنجا ندیده‌اید. به طور حتم با خود فکر می‌کنید این محدوده چه جاذبه‌ای می‌تواند برای گردشگر داشته باشد. آن هم با این همه توزیع کننده مواد مخدر؟ اما باید این نکته را یادآور شویم که ۱۱ محله جاده قدیم قوچان جزو محله‌های قدیمی مشهد به شمار می‌روند که همگی بافتی سنتی دارند. در کنار این بافت برای معرفی و عرضه به گردشگر، می‌توان به ظرفیت‌های این محدوده نیز اشاره کرد. ظرفیت‌هایی که هر کدام ساعت‌ها گردشگر را سرگرم و در عین حال از سفرش به این محدوده راضی خواهد کرد. از جمله این ظرفیت‌ها می‌توان به مکان‌های تاریخی و مذهبی و همچنین ورزشی جاده قدیم اشاره کرد؛ مکان‌هایی که هر یک به نوعی در سال‌های اخیر با عدم بازسازی و بی‌توجهی مسئولان به تلی از خاک تبدیل شده‌اند. در ادامه به برخی از این مکان‌ها اشاره خواهیم کرد.

کمترین هزینه، بیشترین سود

یکی از فعالان فرهنگی جاده قدیم در این مورد می‌گوید: برای جذب گردشگر در این منطقه لازم نیست هزینه‌ای صرف شود؛ چرا که با استفاده از ظرفیت‌های موجود و با اندک هزینه‌ای می‌شود این منطقه را برای ورود گردشگر آماده کرد.

محمود جنگی اضافه می‌کند: جاده قدیم قوچان دارای

المیرا منشادی - جاده قدیم قوچان پیش از اینکه بزرگراه آسیایی افتتاح شود، برای خودش پروایی داشت. عده‌ای از زائران و مجاوران برای ورود به مشهد باید از این جاده استفاده می‌کردند اما دیرزمانی است که جاده قدیم قوچان از رونق افتاده است و کبابی‌هایی ندارد.

جاده قدیم قوچان محله‌های شهرک امام علی (ع)، شهرک شهید مطهری، شهرک امام هادی (ع)، شهرک حجت، شهرک نوید، مهدی‌آباد، کال زرکش، بحرآباد، قائم، کوشک مهدی و سیدآباد را در خود جای داده است اما موضوعی که امروز به آن خواهیم پرداخت، گردشگری فراموش شده این پهنه ۶۰۰ هکتاری است که جمعیتی بیش از ۱۱۸ هزار نفر را داراست؛ محله‌هایی که هر کدام بخشی از تاریخ این شهر هستند.

آن خیابان‌های پررفت‌وآمد قدیم کجا و محدوده حاشیه شهر امروز کجا؟ همان خیابان‌های پررفت‌وآمد، حالا به حاشیه شهر تبدیل شده است. حاشیه‌ای که مردمش بی‌رونقی را هر روز نفس می‌کشند اما با اندکی تغییر در نگاه و دید می‌توانیم نقش فراموش شده این پهنه را در جذب گردشگر در یابیم. نقشی که سعی شده است در این گزارش به آن بپردازیم. این در حالی است که ناآشنایی گردشگر و حتی مردم مشهد با این محلات، باعث بی‌خبری از مکان‌های تاریخی و گردشگری این محدوده شده است.

است که بسیاری از خانواده‌های ساکن در این منطقه برای فروش محصولات خود مجبور به مهاجرت به مشهد و ساکن شدن در شهر می‌شوند که با ایجاد این گونه بازارچه‌ها می‌توان از مهاجرت این خانواده‌ها جلوگیری کرد.

باید به این نکته اشاره کرد که ابزار کار ارزان و دسترسی به مواد اولیه و همچنین نیاز نداشتن به سرمایه‌گذاری هنگفت می‌تواند در رونق بخشی به صنایع دستی و جذب گردشگر نیز تاثیرگذار باشد.

اقوام مختلف است که با اندکی هزینه می‌توان یک ایران کوچک را برای گردشگر تداعی کرد. اقوام مختلف از کرد، ترک، لر، بلوچ و حتی شمالی در این محدوده ساکن هستند که می‌توان در فضایی سنتی آن‌ها را گرد هم آورد و با استفاده از ظرفیت‌های بومی و محلی در راستای جذب گردشگر اقدام کرد.

بازارچه‌های محلی صنایع دستی

وی که مسئول کانون ترویج فرهنگ ایثار و شهادت است، اظهار می‌کند: احداث بازارچه دائمی صنایع دستی علاوه بر رونق صنایع دستی، مصداق بارز توسعه اقتصادی و تحقق اقتصاد مقاومتی به شمار می‌رود که در چند سال اخیر مورد سفارش رهبر معظم انقلاب نیز بوده است. گلیم‌بافی، تسبیح‌سازی، مجسمه‌سازی، ترمه‌دوزی، گل‌سازی، مرق، تابلوهای تزئینی و... از جمله صنایع دستی‌ای هستند که می‌توان در بین هنرمندان اقلیم‌های ساکن در این منطقه یافت و در کنار سوغات مشهد به گردشگر ارائه کرد. این گونه بازارچه‌ها در رونق بخشی معیشتی زنان و مردان این منطقه نیز نقش بسزایی دارد.

فعال فرهنگی محله مشهد قلی ادامه می‌دهد: «در کنار این رونق بخشی اقتصادی در بخش صنایع دستی، می‌توان از بسیاری ناهنجاری‌های اجتماعی که اغلب به دلیل فقر روی می‌دهند، نیز جلوگیری کرد. همچنین ایجاد فرصت‌های شغلی برای جوانان این منطقه از جمله فواید ایجاد و برگزاری چنین بازارچه‌ها و نمایشگاه‌های دائمی و فصلی است. این همه در حالی

چادرهای طبخ غذاهای محلی

وی اضافه می‌کند: یکی دیگر از مزایای وجود اقلیم‌های مختلف ساکن در این منطقه که می‌توان از آن استفاده کرد، برپایی چادرهای طبخ غذاهای محلی است. گردشگری که بعد از راهپیمایی طولانی در سطح شهر یا حتی بازدید از مکان‌های تاریخی این منطقه احتیاج به آب و غذا پیدا می‌کند، با برپایی چادرهای طبخ غذا می‌تواند خستگی را از تن بیرون کند و در عین حال با آداب و رسوم این اقوام نیز آشنا شود. این چادرها را می‌توان با استفاده از فضای محلی هر یک از این اقوام برپا کرد و غذا را نیز در فضای سنتی همان قوم سرو کرد.

جنگی می‌گوید: این چادرها علاوه بر رونق بخشی اقتصاد در این منطقه به جذب گردشگر نیز کمک می‌کند؛ چرا که شمار زیادی از گردشگران علاوه بر بازدید از مکان‌های تفریحی و زیارتی یک شهر و کشور به غذای بومی و محلی آن نیز نگاه ویژه‌ای دارند و دوست دارند غذای آن منطقه را امتحان کنند.